

LJUDSKI GLAS.

4. številka. Izhaja na mesec dvakrat. — Velja za celo leto 3 gold., za pol leta gold. 1.50. — Vredništvo, opravništvo: Krakovski nasip št. 10.

V Ljubljani 18. februarja.

Inserati: Petit-vrsta, ako se 1krat tiska 5 kr., 2krat 4 kr. in ako se 3krat ali večkrat tiska 3 kr. — Rokopisi se ne vračajo. Nefrank. in anom. pisma 4our.

III. l. 1884.

Novi kataster in zemljiški davki.

(Posestnikom v pouk in kratek čas.)

II.

Kaj ima posestnik storiti, da se prepriča, je li njegovo posestvo prav zadavkano ali ne?

Kakor smo vže v zadnji številki našega lista omenili, dobil je o svojem času vsak posestnik pole od svojih posestev v dotičnih davkarskih občinah. Tudi vsako županstvo je dobilo o tistem času katastralne mape posestnikom na razpolaganje in mogoče je bilo vsakemu davkoplačevalcu, da se s pomočjo teh map in svoje posestne pole prepriča, če so mu vse in prave parcele pripisane. Kdor je to o pravem času zamudil storiti, zna še zmerom pri c. kr. davkarijah ali pa pri dotičnem c. kr. zemljemercu pregledati, le toliko mora skrbeti, da, ako se sam na mape ne spozna, za to sposobnega moža seboj pripelje, ker ni nikakor dolžnost dotičnih uradov, kateri so itak z delom preobloženi, posestnikom v tej zadevi pojasniti dajati. Tu velja: Kdor ni o pravem času za uredenje svojega posestva skrbel, naj si nasledke samemu sebi pripisuje, in c. kr. uradi so po postavi primorani, edino le tiste pomote ali spremembe popraviti, katere posestniki sami naznanijo.

Torej še enkrat opomnimo, zamujenega še nič ni, in od posestnikov samih je odvisno, ako hočejo svoja posestva urejena imeti.

Kaj ima posestnik storiti, ako kake pomote pri zadavkanju svojega posestva zapazi?

Prerado se pripeti, da so temu ali onemu posestniku tuje parcele, katere on v resnici ne vživa, pripisane ali da od tistih, katere so v njegove lasti, davka ne plačuje. V tacem slučaju naj to naznani ali dotičnej davkariji ali pa zemljemercu svojega okraja, paziti pa mora na to, da potrebna spričevala za resnico svojega naznanila doprinese. Ako je pomota ali poznejša sprememba s kakim pismom dokazljiva, zadosti pismo, drugače pa mora onega posestnika seboj pripeljati, kateri ali za njegove parcele davek plačuje ali pa dotično zemljišče vživa, od katerega po pomoti on davek plačuje. Za sprejembo takih naznanil pooblastene uradnike morajo to v svojih zapisnikih zaznamovati in potem se stvar zmerom s prihodnjim davkarskim letom reši.

Kdaj naj posestniki pomote ali spremembe v svojih posestvih pri uradih naznanijo?

Kakor ima vsaka reč svoj čas, takó imajo tudi uradnike zmerom svoja odmerjena dela. Nespametno bi bilo, ako bi posestniki zahtevali, da bi jim uradniki zmerom na razpolaganje bili, ker bi potem svoja notranja dela ne mogli pravočasno izvrševati. Tudi tu je postava potrebno ukrenila ter posestnikom in uradnikom v olajšavo odmerila gotov čas za naznanila, oziroma vpisovanja teh naznanil. Vsaki tretji mesec v letu odloči c. kr. zemljemerec nekoliko dni za sprejembo tacih oznanil in posestnikom se to pri vseh županstvih ter farnih cerkvah naznani. O tem času naj toraj dotičniki svoje želje razodenejo in vsacemu se bo vse uredilo. Tudi pride zemljemerec vsako poletje na deželo ter razmeri naznanjena zemljišča. O takej priliki mora zemljemerec vsakovrstna naznanila zaznamovati.

Kaj naj posestnik ukrene, da k svojemu denarju pride, ako je za kacega družega davke plačeval?

Ako kak posestnik za kacega družega davke plačuje, mora v prvi vrsti na zgoraj omenjeni način pri dotičnem uradu to naznaniti, da se mu davki za prihodnje leto odpišejo in pravemu posestniku pripisejo. V drugo pa mora skrbeti za to, da za družega plačane davke povrnjene dobi. Ako je vsled pomotnega novega odmerjenja zemljišč davke za druge osebe plačeval, gre mu odškodnina od leta 1881., ker s tem letom so bili odmerjeni novi davki. V takem slučaju mora v prvo poizvedeti, koliko davki od dotičnega zemljišča iznašajo in najbolje je, da se v tej zadevi na davkarije, katerim je mogoče natančne račune izdelati, obrne. Boljše je pri davkarijah, katere te račune brezplačno izdelati morajo, koleke za 1 gold. 50. kr., t. j. za prošnjo 50 kr. in za račun 1 gld., plačati, kakor kakemu zakotnemu pisarju v roke priti, kateri ni zmožen natančnega računa napraviti in njegovo delo pri sodnijah nobene veljave nima. Ako bi se posestnik, za katerega je ta ali oni po pomoti davek plačeval, branil, škodo povrniti, znajo si na podlagi od davkarij izročeni računov pri sodnji svojih pravic iskati.

Kakšne spremembe se znajo pri posestvih zgoditi in kako se morajo vrediti?

Pri vsacem posestvu zna se ali oseba posestnika ali stvar zadavkanja, t. j. zemljišče, spremeniti ali pa posamezna parcela razdeliti. V prvem in zadnjem slučaju si davki od dotičnega zemljišča zmerom tisti ostanejo, v drugem slučaju se pa ali povikšajo ali znižajo. V vseh slučajih mora posestnik to zemljemercu naznaniti in davki se novemu posestniku ali takoj ali pa po dovršenem odmerjenju razdeljenih parcel pripisejo. Ako se je stvar zadavkanja spremenila, to je, ako je zemljišče po kaki elementarni nezgodi, kakor povodnji itd., nerodovitno postalo, potem se odpišejo ali pripisejo davki po dovršenem odmerjenju parcel in po lokalnem ogledu. Ako se pa le obdelovanje zemljišča spremeni, da na primer iz njive travnik ali iz pašnika njiva postane, ne morejo posestniki drugih davkov zahtevati, ker ti ostanejo po postavi do prihodnje cenitve zemljišč, katera se vsakih petnajst let vrši, nespremenjeni. Isto velja od po mnenju posestnikov o svojem času previsoko cenjenih parcel, zoper katero cenitev se dotičniki niso pravočasno pritožili. (Dalje prihodnjič.)

Naša stranka se množi!

Navzlic vsakovrstnim oviram, katere so nam naši sebični nasprotniki pri vsakej priliki na prav grdi in nedostojni način stavili, zmagali smo v dolgej in vročej bitvi in z našimi pravičnimi nazori pri mislečem ljudstvu prerili. Mnogo truda nas je stalo, da smo nekatere hinavske ljudske voditelje v pravej luči pokazali in marsikatero neprijetnost smo morali prej pretrpeti, preden smo te navidezne narodnjake kakor pijavke, ki so le predolgo kri živega naroda srkale, odkrinkali. Zdaj jih je vendar enkrat ljudstvo spoznalo in osramoteni in osamljeni zdaj svoje strupene pušice zoper nas spuščajo. Naj njih glasilo še toliko plaka, da se je narodna stranka razcepila, vse nič ne pomaga, ker ljudstvo je trezno postalo in se takih narodnjakov, ki narod le oropa-

vajo, odpovedalo. Kar se pa tiče razcepjenja narodne stranke, bo vsak sprevidel, da smo na Kranjskem zdaj vsi Slovenci, razun peščice papirnarodovcev, edini in zdaj še le bodemo zamogli delati v prid domovine in v zmyslu sedanje povsem pravične in nepristranske vlade za povzdigo gmotnega ljudskega blagostanja.

„Slovenski Narod“ prinesel je nedavno čudno vest, da so zdaj na Kranjskem štiri stranke, namreč radikalno-slovenska, klerikalno-slovenska, vladna in nemčursko-liberalna. Ta smešna in nesresnična trditev za našo deželo pač nikakor veljati ne more, ker ste tukaj le dve stranki, namreč narodna in nemško-liberalna. Radikalno-slovenske stranke ne poznamo, ker peščica od ljudstva pozabljenih mož ne more kakor stranka veljati. Vsi drugi Slovenci so pa edini in da so z vlado, je umevno, ker je ta pravična in je sploh dolžnost vsacega poštenega državljana, vlado podpirati. Ako so pa takozvani radikalci zoper vlado, potem so slabi patrijoti in — nevarni ljudje, kateri so najmanj sposobni ljudskim voditeljem!

Naše skupno delovanje naj toraj zdaj na to gre, da se z nasprotno nemško-liberalno stranko sporazumimo, ker to je neobhodno potrebno, ako hočemo zlasti mir v naši deželi imeti. Mir je pa našemu narodu tako potreben kakor ribi voda, in pod krilami miru razvil se bo še le naš rod in do one kreposti dospel, kakor drugi narodi.

Sploh pa moramo pomisliti, da so vsi narodi pred Bogom in cesarjem enaki in da je ne spodobno, da se sovražimo. Nемец živi v naši deželi in pozdraviti ga moramo, kakor gosta, ker tudi Slovenci med Nemci živé in svoj kruh služijo. Spoštujemo naš jezik, a ne zaničujemo tujega.

Tudi se zopet volitve v mestni zastop bližajo. Takozvani radikalci se bodo zopet hoteli vriniti, in paziti je treba, da bodo sposobni možje iz naše srede voljeni, ker tukajšnji radikalci ne slišijo v zastope. Volimo kandidate, katere bomo iz ljudstva postavili in ne pustimo se več slepiti od neke klike!

Delajmo toraj v prid ljudstva, delajmo v zmyslu vlade in bodimo edini. Naše gesto ne bode: Vse za vero, dom, cesarja!

Neusmiljenje usmiljenih!

Uže vlansko leto smo marsikatero nepriliko in nedostojnost naših milosrdnih sester in njih zavodov omenili, a ker smo bili od odlične strani naprošeni, smo nadaljevanje v tej zadevi tem bolj opustili, ker nismo popolnega prepričanja o resnici dotičnih dopisov imeli. A danes, ko je vse mesto zaradi necega dogodka nad milosrdnicami in njih prijateljem razsrdito, danes ko se čuje o rečéh, katere bi pač bolj v kako prisilno delarnico ali kaznilnico slišale, kakor v sirotišnico, ne moremo več molčati, in spregovoriti moramo v prid ubogih sirot, katerim je itak uže najnemilejša osoda odločena, ker nimajo najdražjega zaklada — starišev — nekoliko besedi. Niso li taki ubožčki, kateri od osode niso družega ko golo življenje, življenje navadno, obsojeno le k tugi in nadlogi sprejeli, milih sreč, katerimi se bi v grenki uri zaleteti smeli, ker jim ne bje niti materno niti očetovo srce? Lep in hvalevreden je namen sirotišnice, a treba je tudi oskrbnikom pravega srca, katero naj sirotam nadomestuje srce umrlih staršev. Prva izgoja naj se ozira na otroško srce, temu naj se blagi

čuti vcepijo, kar se pa le takrat zgoditi more, ako otroci pri odgojiteljih tudi žlahtno srce zapazijo.

A kako vse drugače je v naši sirotišnici! Kako surovo postopajo z nedolžnimi sirotami! Ne samo prestroga ojšrost, pod katero sirote zdihujejo, še celo nekrščanska surovost se v tej krščanski hiši, kakor se nam od mnogoterih strani poroča, nahaja.

Minole dni zakrivila je neka sirota — majhen fantiček — v svoji otročariji nekaj prav majhnega, a neusmiljene usmiljenice so takoj zavodovega korporala z dolgo brado poklicale in ta je reveža prav neMarno natepel, da je bil otrok ves črn. Na pritožbo ljudstva pozival je magistrat fantička k telesni preiskavi in našli so, da je neMarno zdelan. Česa bo mestni magistrat zoper korporala ukrenil, nam ni znano, a to je gotovo, da bo to pobijanje tudi bavbar sirot čutil. Ta odgojitelj sirot ima javno službo in vprašamo, česa ima toraj v sirotišnici iskati? Iz blagega srca do otrok se ne trudi, kar je s zadnjo svojo surovostjo dokazal, kaj ga toraj zanima!

Mi ne govorimo strastno, a človeštvo zahteva, da se take reči objavijo, ker se itak dandanes za sirote malokdo poteguje. Kje bodo ti revčki zavetja iskali, komu svoje gorje tožili, ker nimajo nikogar, da bi se na nje oziral.

Ko bi v gomili spavajoči starši teh sirot vedeli in videli, kako in kaj se med tihimi zidovi z njihovimi zapuščenimi ljubčeki godi, imeli bi pač več uzroka se v grobu prebrniti, kakor oče Bleiweis, ker naš narod ne trpi toliko, kakor te reve.

Vnovič smo si postavili vsled tega dogodka, o katerem smo iz več nego trideset ust pritožbe čuli, nalogo, strogo opazovati milosrdnice in njih prijatelje in vse objaviti, kar je nedostojno. Prosimo toraj vse naše prijatelje in prijateljice zapuščenih sirot, naj nam vsako nepriliko v tej zadevi takoj naznanijo, da se vsaj enkrat odpravi neusmiljenost — usmiljenic. Na delo toraj!

Izvirna dopisa.

Iz Viča pri Ljubljani, 8. svečana. Minulo nedeljo imeli smo tudi mi Vičarji lepo veselico, katero je naša vrla prostovoljna požarna bramba v gostilni g. Zavašnika (pri Žabarji) priredila. Od mraka do zore vrtila se je naša vesela mladina v spodnji dvorani, in vse je bilo prav židane volje. Da se je pa veselica tako izredno lepo in v veselje vseh gostov vršila, imamo se zahvaliti posebno nekaterim gospodom, kateri so nam s svojo navzočnostjo radost in veselje v srce vlili. V prvo naj omenim našega čast. gospoda okrajnega glavarja Mahkota, kateri se je na vabilo prostovoljne požarne brambe navzlic dolgemu potu in ne posebno ugodnemu vremenu k nam pripeljal. Kako uljuden je ta gospod ne bi nikoli mislili, premda ga smo zmerom in povsod hvaliti slišali. Dobra godba zaigrala je pri odhodu tega visokega gosta cesarsko pesem. Tudi naš obče spoštovani novovoljeni župan in rezervni častnik gosp. Ločnikar ml. in več drugih odličnih mož zapazili smo v naši sredi in ponosni smo bili na tako izvrstne prijatelje naše požarne brambe. Mnogo napitnic in govorov slišali smo v teku večera in noči, sploh vse je bilo tako veselo in prijetno, da te veselice nikdar pozabili ne bomo.

Hvala našem gosp. županu, ki se je mnogo za ta vesel izid tega plesnega venca trudil, hvala vsem gospodom, ki so nas s svojim obiskom počastili, posebno pa našem čast. okrajnemu glavarju gospodu Mahkotu! Bog živi, Bog ohrani gospoda glavarja!

S.

Iz Suhorja pri Kočevskem dné 10. svečana 1884. — Tudi iz naših krajev hočemo enkrat cenjenemu Vašemu listu nekoliko vrstic vpslati

in upamo, da jih boste objavili, ker se v njih želja cele naše okolice raztolmači. Kratek ta dopis zadeva cesto od Omrave do Fare. Uže šestkrat so to cesto merili in nikakor deželi ali nam kmetom v korist, ker imamo vsled tega vedno nove stroške, kateri bi se nam prav lahko bili prihranili. Seveda ima gosp. Faber kakor predstojnik cestnega odbora, pri tem lep zaslužek, toda kaj nam to pomaga, ko moramo mi toliko plačevati.

Sploh bi pa ta nova nameravana cesta jako nepraktična bila in skoraj bi bolje bilo, da bi vse pri starem ostalo, kakor za tako nepraktično cesto denar trošiti.

Gosp. Faber in tovariši nameravajo novo cesto okolu hriba, in sicer skozi vaši: Omrava, Kaptol, Friškovo, Drago, Vimol, Rajše, Matos, Delač in Slavski Laz. Kdor naše kraje pozna, mora se res nad tako bedarjijo glasno smejeti, a v srce mora dotične uboge kmete zaboleti, kateri za tako nepotrebno reč morajo svoj denar v kase nositi. Dobro, res koristne so ceste, toda le tam, kjer so potrebne, in tudi nam je prav po godu, ako se nova cesta napravi, da ne bo potreba čez strm hrib vozariti. In tej potrebi ustreglo bi se najlažje, ako bi se pod hribom v ravnini nova cesta od Omrave v Faro napravila.

Mi mislimo, da naj bi nova cesta šla čez Suhor, Podstenje, Stelni, Poden in Slavski Laz v Faro. Ta cesta bila bi nad eno uro krajša, toraj tudi toliko cenejši. Po g. Fabru in njegovih tovariših nameravana cesta se vleče tri ure, a od nas priporočana le dve uri. Ona bi veljala kakih 30 000 gld., a ta le kakih 20 000 gld. Ona se bi vlekla po senčnati strani, ta po solnčnati, suhi; tam ni dovolj kamenja in družega materijala, tu zopet obilo. Toda tudi to se mora v pretres vzeti, da bi ta po nas poudarjana cesta v krajšem času izdelana bila in da bi na posameznega posestnika krajši del ceste za izdelanje prišel. Tudi bi po tej cesti v krajšem času človek v Faro dospel, kakor po Fabrovej.

Jako potrebno bi bilo toraj, da bi se ta po Fabru tako toplo priporočana cesta po polnem opustila in po nas poudarjana dovolila in brž ko mogoče izdelala. Visoka c. kr. vlada in deželni odbor naj bi pa te naše resnične uzroke v pretres vzeli, da se ne bodo naši novci po nepotrebem izdajali. Mi smo davkoplačevalci in nehčemo krivice trpeti.

Da se g. Faber takó za to nepotrebno cesto vleče, je umevno, ker bi tudi ob enem rad svojemu gospodarju, katerega služi, vstregel ter pot iz knez Auerspergove gore v Reko odprl. A mi mislimo, naj si knez rajše sam ceste dela, ker ima več denarja, ko mi ubogi kmetje.

Konečno se še našemu županu in odbornikom zahvaljujemo, da takó dobro zoper naše želje delajo, ter jih zagotovimo, da jih v prihodnjic ne bodemo nikakor več volili za naše zastopnike! Z Bogom! (Sledi edenindvajset podpisov.)

Domače zadeve.

— (Letošnji nabor za vojake se bo na Kranjskem vršil:) V Postojni: 24., 25., 26. aprila; v Bistrici: 28. in 29. aprila; v Kočevji: 21., 22., 23., 24., 25., 26. in 28. aprila; na Krškem: 20., 21., 22., 24., 26., 27., 28. in 29. aprila; v Kranji: 26., 27., 28., 29. in 31. marca in 1., 2., 3. aprila; v Ljubljani (za mesto): 7. in 8. marca in za okolico: 10., 11., 12., 13., 14., 15., 17. in 18. aprila; v Litiji: 10., 11., 12., 13., 14. in 15. marca; v Logatcu: 18., 19., 21., 22. aprila; v Radoljci: 5., 7., 8., 9. aprila; v Rudolfovem: 31. marca, 1., 2., 3., 4., 5., 7. in 8. aprila; v Kamniku: 20., 21., 22. in 24. marca; v Črnomlju: 15., 16., 17., 18. in 19. aprila, in v Vipavi: 15. in 16. aprila t. l.

— (Darila za otroke v Elizabetnej bolnišnici.) Gospe Lujiza Pesjakova in Se-

rafina Češko darovali ste prav lepe in koristne reči otrokom imenovane bolnišnice. To je lepo in posnemanja vredno!

— (Nova postava.) V državnem zboru sklenili so novo postavo o odškodovanji nedolžnih obsojenih. To je prav!

— (G. Fran Papa), nadučitelj v Metliki, pride za nadučitelja v Škofjo Loko, gosp. Jožef Spintré, bivši c. kr. šolski nadzornik v kočevskem okraju, je pa svoje nadzorniške službe odstavljen.

— (Narodne biblioteke) 8. in 9. snopič prišla sta v enem zvezku nedavno na svitlo. Ta zvezek obsega povest „Nesrečnica“, katero je ruski spisal Ivan S. Turgenjev, poslovenil pa J. P. Ta „narodna biblioteka“ je za naše ljudstvo kaj koristna, ker se z njeno pomočjo človek seznanja z vso slovensko literaturo. Posamezen zvezek velja 30 kr., ter se v vseh bukvarnah dobiva.

— (Premilostljivi nadškof Serajevski dr. Stadler) bival je ob priliki svojega popotovanja iz Rima v Sarajevo dné 11. t. m. v Ljubljani. Mašoval je v franciskanski cerkvi. Tudi je obiskal tukajšnje semenišče ter bogoslovce naprosil, naj sodelujejo v to, da se Bosna kolikor mogoče katolizira, ker tam je le 200 000 katoličanov in 500 000 muhamedancev in 500 000 starovercev.

— (Znani „Wanderlehrer“ in Železnikarjev prijatelj E. Kramar) prosil je za službo „Wanderlehrerjevo“ na Primorskem, ker je bil tukaj zarad nepotrebnosti odpuščen. Kakor časniki poročajo, podelili so mu prošeno službo. Z veseljem srcem želimo mu srečno pot. Mi smo prestali, Primorce pa še čaka. . . .

— (Gosp. Josip Lilegg), ekspeditor na južnej železnici, je, kakor slišimo, jako uljuden in delaven uradnik. Več prebivalcev ljubljanskih nas je uže naprosilo, da tega izvrstnega železniškega uradnika, kateri ob vsakej priliki, in če je še tako z delom preobložen, občinstvu rad in z dostojnostjo ustreže, pohvalno omenimo, kar tudi radi storimo, ker ga tudi mi v socialnem življenju dobro kakor pošteno dušo poznamo. Da bi le mnogo takih gospodov bilo. Ne vemo, bo li ta izjava ljuba gospodu Lileggi, a mi smo dobro mislili in če mu ne bi bo godu bila, naj se pritoži pri „Löwenritterji“.

— (Zaloga bruselskih klobukov.) Kakor je iz naznanila v današnjem listu razvidljivo, prevzel je g. Ivan Soklič zalogo bruselskih klobukov od g. A. Pribošiča. To reellno firmo, katera je nam Ljubljančanom k dobrim in cenim klobukom pripomogla, ni treba hvaliti, ker je ceno in izvrstno blago itak že znano. Opozorujemo pa p. n. občinstvo še na to, da g. Soklič ne prodaja samo klobukov, temuč tudi druge reči, kakor srajce, vratnike, kravate itd. Vse te reči so izredno dobre in cene. Podpirajmo toraj novega podvzetnika, kateri je pošten in delaven mož in tudi dober narodnjak!

— (Katera bukvoveznica je v Ljubljani najboljša?) To vprašanje si je uže marsikateri, kateremu je na tem ležeče, da se mu lepo, trdno in tudi cenó knjige vežejo, stavil. V tej zadevi smemo pač v prvej vrsti delarnico g. Dežmana in dr. na Starem trgu (prej Hohn) priporočati, ker smo se o nenavadno dobrem delu te bukvoveznice sami prepričali.

— („Pepe nazaj hodi“) V zadnjem številki smo poročali o nekem zrelem fantiču, kateri se je dvakrat poskusil umoriti, a še vendar zmerom živi. Nekateri so pa vendar mislili, da se je Pepe obesil ali utopil in da se je uže davno preselil na oni boljši svet, kjer ni treba delati. Takó je tudi mislila Žerjavova Tončka, ki je v nekej tukajšnji gostilni natakara. Necega jutra ob dveh odpró se vrata in pri peči dremaje Tončka je znabiti ravno mislila na strahove, ko nekdo vstopi in glasno zavpije: „En glažek grenkega!“ Tončka zagledavši dobro ji znanega Pepeta, od samega strahu ne more nič ziniti in preplašena pobegne v kuhinjo, kjer na pol mrtva stoka:

„Pepe nazaj hodi!“ Pepe sprevidevši, da nič pijače ne dobi, jo iz krčme pobere mrmraje: „O, ko bi Ljubljana bila šnops, potopiti se bi v njej hotel vsaki dan petkrat!“

— (Umrli) je danes zjutraj ob 1 uri c. kr. upokojeni okrajni sodnik in referent pri deželnem odboru gosp. Ljudevit Semen. Umrli je služboval več nego trideset let kakor sodnik in je bil povsod, posebno na Krškem, kjer je ondotni sodnik več nego 25 let predstojeval jako priljubljen. Dolenjci so gosp. Semen a jako spoštovali, ker je bil zelo spreten in pravičen sodnik. V svojem socialnem življenji si je pokojnik mnogo prijateljev pridobil in v vseh krogih so uljudnega in bistroumnega moža radi videli. Svoji rodbini bil je skrben oče in je vse v izgojo svojih otrok žrtvoval. Osoda mu je pa v poznejših letih nemila postala, ker je navzlic vednemu trdnemu zdravju bolehal in pred par dnevi so ga morali v bolnišnico prenesti, kjer so ga vsled neke rane na hrbtu operirali. Tam je tudi blago svojo dušo izdihnil. Semen je bil 65 let star. Naj v miru počiva, lahka mu zemljica!

— (Mesečni živinski somenj v Ljubljani) je zadnje čase od kupovalcev tako dobro obiskovan, da skoraj vsak svojo živino proda. Obžalovati je pa, da gre vsa goved iz naše dežele. Če bo tako naprej šlo, bo kmalu kilo mesa stalo 1 gold. ali še več.

— (Posojilnica v Celji) razposlala je računski sklep za svoje tretje upravno leto 1883. Dohodki so znašali 134 888 gold. 95 kr., stroški pa 129 317 gl. 92 kr. V občnem zboru 29. aprila m. l. je bil enoglasno sprejet nasvet, da se zadruga z omejeno zavezo premeni v zadrugo z neomejeno zavezo, kar je njen kredit močno pospešilo. Posojila se dajejo le društvnikom. Hranilne vloge se sprejemajo od vsakega, naj bo ud posojilnice ali ne, in se mu plačujejo obresti po 5 od sto.

— (Posojilnica v Mariboru) izdala je računski sklep za drugo upravno leto 1883. Dohodkov je imela 183 497 gold. 24 kr., stroškov pa 180 045 gl. 12 kr. Njen promet bil je torej jako velik.

— (Tramvaj.) Ta teden prehodila je komisija vso črto iz Trsta do Vipave, da pregleda svet, po katerem je namenjen tramvaj. 12. februarja ja šla komisija iz Trsta čez Občine do Sežane in Nabrežine; 13. iz Nabrežine do Ronk in Červinjana; 14. iz Zagraja v Gorico; 15. iz Gorice v Vipavo.

— (Avstro-ogerska ladija „Sem“) potopila se je pri Weksfordu (Angleško). Vsi ljudje, ki so na ladiji bili, so v morskih valovih smrt našli.

Drobtinice.

— (Spomenice.) Dne 5. svečana l. 1575 zmagal je Josip baron Thurn s svojo armado trumo 2000 kmetiških vstašev na Dolenjskem ter pridobil mesto Krško; dne 6. svečana l. 1684 imenovan je bil Kristof grof Herberstein škofom Ljubljanskim; dne 7. svečana l. 1214 daroval je cesar Friderik II. patrijarhom Akvilejskim Kranjsko in Istro; dne 8. svečana l. 1725 umrl je ruski car Peter Veliki; dne 10. svečana l. 1789 vpeljal se je novi začasni kataster in odpravilo robstvo pod cesarjem Jožefom II.; dne 11. svečana l. 1699 bil je na Kranjskem mogočen potres; dne 12. svečana 1828 umrl je v Kranji obče priljubljeni zdravnik dr. Jos. Stroj, kateri je tri stipendije po 105 gold. ustanovil in dne 15. svečana l. 1637 umrl je rimsko-nemški cesar Ferdinand II.

— (Koliko soli potrebuje Bosna in Ercegovina.) Te dve deželi potrebujete na leto 100 000 centov soli. Skupno ministerstvo je ukazalo, da se ima za te dežele solnarija napraviti. Kakor se govori, napravili jo bodo pri Gornji Tuzli. Ker bo pa ta solnarija na leto le kakih 30 000 centov soli donala, napravili bodo še drugo in je v ta namen uže nek vnanji višji uradnik v te dežele odposlan.

— (Roparica.) V Radgoni napadla je štiri-desetletna Marija Golinar triinosemdesetletno beračico ter jo vsega imetja v vrednosti dveh goldinarjev oropala. Roparico so sodniki izročili.

— (Odvetnik Posanner pl. Ehrenthal na Dunaji samomorilec.) Kakor se iz Beča poročila, zginil je minule dni ondotni odvetnik pl. Posanner, rodom Ljubljčan in brat bivšega tukajšnjega, marsikateremu finančnemu uradniku še dobro v spominu ostalega finančnega vodje. Nekdo trdi, da ga je videl v Donavo skočiti. Neredne denarne razmere imenujejo se uzrok temu samomoru. Nesrečnež je nekemu prijatelju poprejšni dan rekel: „Upam, da se bodem jutri vseh skrbi znebil“, toda ravnokar čujemo iz dunajskih poročilov, da se je g. Posanner vrnil k svoji rodbini zdrav.

— (Dolg umrle igralke Gallmeyer na državnih davkih) znaša 6000 gold., kateri se bodo iz zapuščine plačali.

— (Strašanski morilec Hugo Šenk) bival je l. 1880. v Tarnopolji v Galiciji. Uže takrat je iskal svoje žrtve, kar se mu pa ni posebno posrečilo. Edina gospodična, katero je na limanice zvalil in kateri se je kakor vodja Joahim Rose predstavil, ga je prav možko oklofutala. Šenk se boče tudi zaradi tatvine, goljufije in mnogovrstnih družih zločinov opravičevati moral. Ta nečloveški hudodelnik je pač najostrejši kazni zaslužil. Za njega ene vislice ne zadostujejo.

— (Za roke obesli) so na Gornje-Avstrijskem roparji človeka. Skozi gozd domov se vračajoči ljudje zapazili so na drevesu visečega človeka ter ga rešili. Siromak jim je potem pravil, da so ga lopovi napadli, ter na ta nenavadni način obesili.

— (Kakšno škodo dela jastreb.) Na spomlad je opazil neki logar na visokej jelki jastrebovo gnjezdo in naročil človeku, ki se je tam nahajal, da bi na jelko splezal in gnjezdo z nje doli prinesel. To se je tudi zgodilo: v gnjezdu pa se je našlo mimo navadnega števila mladičev: 1 stari zajec, 3 mladi zajci, 4 prepelice (jerebi), 2 divja goloba, 7 kosov, 5 vrabcev, 1 drskača, 4 drozgi in 8 penic. Iz tega je razvidno, koliko škode provzroči na leto eden sam jastreb in zaradi tega je tudi potrebno tega roparja ugonobljati, kolikor je mogoče. „Popotnik.“

— (Zaročenca.) V Hochbergu na Českem umrla sta meščan Lang in njegova soproga en in tisti dan. Oba sta se porodila v enem letu in istega dne. Položili so ju tudi istočasno v grob.

— (Morilci Majlatovi) bodo v sredo zjutraj obešeni. Zadnje trenutke življenja nečlovekov opisali bodemo prihodnjič.

— (Starost ne brani pred norostjo.) Na Ogerskem hotel se je triinosemdeset let stari mož umoriti, ker ga ni hotela neka dvaindvajsetletna deklica, v katero se je čez ušesa zaljubil, za moža vzeti.

— (Sedeminštirideset oseb potopilo) se je na Ogerskem. Te osebe peljale so se vriskajoče in vesele v sedmih vozovih čez zmrznjeno reko domov. V sredi reke so zapazili pokanje ledu, a to jih ni nič motilo in peljali so se naprej. Toda naenkrat se led vdre in vse osebe so našle v valovih svojo smrt. Edino godec, kateri je za vozovi godil, rešil se je še pravočasno. Na bregu stoječi so pač videli strašno katastrofo, a pomagati ni mogel nihče.

— (Največja evropska mesta in njih prebivalstvo.) Največja mesta v Evropi so: London z 4 019 000, Pariz z 2 239 000, Berlin z 1 192 000 in Dunaj z 1 088 703 prebivalci.

— (Lek zoper kačji strup) je izumil prof. Lakerda v kislem manganovem kaliju, katerega je v mnogih slučajih vspešno zoper kačji pik rabil. Za to mu je brasiljanski cesar podaril 20 000 dolarjev.

— (Nadarjeni morilec.) Zarad umora pred kratkem obsojeni fotograf Vert v Parizu izumil je v ječi nov aparat, s čegar pomočjo je mogoče človeka od znotraj razsvetliti. Na ta način se vsi notranji deli človeškega trupla vidijo, kar je pri kakej bolezni posebno koristno. Vertu so mnogi zdravniki k tej izumitvi čestitali, a ta je vlado naprosil, naj denar za ta novi aparat za izgojo njegovega štirinajstletnega sina porabi.

— (Povodenj v Ameriki.) V Ameriki je tako huda povodenj, da se ljudstvo ne more več rešiti. Mesto Ochio je po polnem pod vodo. Mnogo hiš je voda razrušila. Tisoči življenj je poginilo, siromaštvo je nepopisljivo.

— (Vislice — zoper konkurenco.) Ne ropar rekel je svojemu tovarišu: „Naša obrtnija bila že dobra, ako ne bi vislic bilo.“ Tovariš pa odgovori: „Neumnež, ravno vislice našo obrtnijo podpirajo; ako ne bi bilo vislic, bi toliko tovarišev imel da bi eden družega oropal.“

— (Preseljevanje v Ameriko.) Na Ogerskem in v Galiciji se veliko število kmetov pripravlja na preselitvi v Ameriko. Slepjarji obdelujejo lahkoverno ljudstvo ter jim gradove obljubujejo v Ameriki. Toda to se le iz tega namena zgodi, da ubogi kmetji svoje posestva prav po ceni oderuhom prodajajo. Vlada je uže tem sleparjem rokodelstvo ustavljal pričela in tudi duhovščina poučuje ljudstvo.

— (Po poroki znorela) je v Filadelfiji hč bogatega trgovca z imenom Berta Elear. Nesrečnica poročila se je nedavno z možem, kateri se je kakor živeči skelet ljudstvu predstavljal. Vse branjenje od strani njenih starišev ni nič pomagalo, ker se je deklica v tega koščenjaka prehudo zaljubila. A po poroki spoznala je strašen svoj korak ter zblaznila. Za ločitev zaročencev se je uže potrebno ukrenilo.

— (Zvest do groba.) Minule dni pokopali so v Kuli neko jako lepo sedemnajstletno deklico, katera je po komaj tridnevnej bolezni umrla. Ko so rakev v gomilo položili, začul se je nedaleč strel in kmalo potem so našli mladeniča Andrej Kovača mrtvega v svoji krvi ležečega. Nesrečnež, kateremu so z deklico tudi vse nade in ljubezen pokopali, zapodil si je kroglo v glavo.

— (Šest sto zaušnic.) Na Laskem nekje je te dni nek mož tožbo za ločitev vložil, ker ga je njegova žena pretepevala. Pri sodniki je rekel: „Moja žena me pretepa uže kakih deset let in prejel sem od nje več nego šest sto zaušnic.“ Sodnika ga je oprostila od hude soproge,

— (Brez rok in nog poročila) se je pred kratkim časom v Madridu izredno lepa deklica. Otrok se prav dobro počuti in upati se sme, da bode pri življenji ostal. Zdravniki kar dirjajo to čudno bitje ogledavat.

Popravek.

V zadnjem številki našega lista urinile so se dve pomoti. V članku »Novi kataster in zemljiški davki« se je po pomoti tiskalo, da novi davki 221 odstotkov čistega zemljiškega dohodka znašajo. Davki znašajo 227 odstotkov tega dohodka. Daljenajše bere v dopisu iz Ljubljanske okolice mesto »Karlovska in dolenska mitnica«: Šentpeterska in dolenska mitnica.

Listnica vredništva.

Neimenovanemu prijatelju našega lista: Iskrena hvala, željeno se je zgodilo. Prosimo vendar za Vaše ime, da se moremo osebno zahvaliti. — G. P. R. v K.: Za danes prepozno. — G. S. V. v S.: Mi ne vemo; vprašajte pri dotičnem vodstvu. — G. P. M. v M.: Zdaj nimamo nič več Vašega gradiva. Ali pride kmalo zopet kaj? Prosimo. — G. L. G. v B.: Zarad pomanjkanja prostora izostalo pride prihodnjič. — G. B. M. v P.: Prosimo, vse se bo porabilo, ako ni zoper naš program. — G. F. K. v M.: Ni za nas, pošljite »Škrat«, to je listič za kaj takega.

Helena Semen naznanja v svojem in v imenu vseh sorodnikov, da se je Bogu Vsega-mogočemu v njegovi nesprevidljivi modrosti dopadlo, predraztega ji soproga, oziroma očeta, deda, brata in tasta gospoda

Ljudevit Semen-a

c. kr. upokojenega okrajnega sodnika

danes ob 1. uri zjutraj v 65. letu svoje dobe k sebi na oni boljši svet poklicati.

Truplo dragega umrlega bode se pojutrajšnjem popoldan ob 4. uri od tukajšnje bolnišnice k sv. Kristofu preneslo.

Dragi, prerano umrli priporočen je vsem prijateljem in znancem v blagi spomin in molitev.

V Ljubljani, 18. prosinca 1884.

Poslano.

Želodec sme se pač gospodar in oskrbnik naših življenskih moči imenovati, ker le z njegovo pomočjo se zavžita jedila v tečnost spreminjajo.

Želodec je nevtrudljiv in priden delavec, kateri se nikoli ne spočije in vedno le edino za ohranjenje našega zdravja skrbi.

Če pa ta nesebični pridni minister našega trupla le nekoliko oboli, potem oslabijo takoj njegove moči, dobra njegova volja ne pomaga ničesar in panore več svojo službo redno izvrševati in vsled tega trpimo le mi ljudje.

Koliko nevarnih boleznij ima svoj vzrok v slabem želodcu!!

Prva skrb vsacega človeka naj toraj bude, da varuje ta dragoceni organ svojega trupla pred vsakim napadom!! In kaj je boljše sredstvo zoper vsako želodečno bolezen kakor

Piccoli-jeva želodečna esenca!

To esenco izdeljuje lekarnar Piccoli v Ljubljani „pri angelju.“ Dobro in koristne lastnosti te esence so dobro znane, toraj ni treba daljšega opisovanja. V kratkem le toliko, da ta Piccoli-jeva esenca zmerom zoper vsako želodečno bolezen gotovo pomaga!

Gospodu **Gabrielu Piccoli-ju**,
lekarničarju v Ljubljani.

Z veseljem Vam poročam, da sem cvet za želodec, kojega Vi izdelujete, rabil z najboljšim uspehom pri težkem prebavljanju in zoper zlato žilo.

Trst dne 28. novembra 1883.

Dr. D. Agostini, praktični zdravnik in kirurg.

Cvet za želodec Ljubljanskega lekarničarja Piccoli-ja, katerega sem velikokrat zapisoval bolnikom, je jako dobro sredstvo v slučajih zaprtja in zlate žile.

Prouzročuje hitro izpraznjenje brez bolečin in ne da bi dražil čreva.

Trst meseca januarja 1884.

Dr. Cambon, zdravnik za ženske in oči.

Cvet za želodec, izdelan po izvrstnem lekarničarju G. Piccoli-ju, je prav dobro sredstvo proti vsem boleznim v želodcu in trebuhu, ki imajo svoj zvir v pomanjšani živih moči, zaradi česar morem podpisani z najmirnejšo vestjo priporočati ta cvet.

Trst meseca januarja 1884.

Dr. vitez pl. Geracucchi, zdravnik c. kr. Lloydove družbe.

Veliko let se zdravim s čistili različne bolezni, najboljšo sredstvo pa je Vaš cvet za želodec, ki ima prednost, da prouzročuje mnogo izpraznjenj, ne da bi dražil čreva.

Trst dne 1. oktobra 1882.

Dr. Parđo, praktični zdravnik.

Najlepša prilika za posestnike! Morast! Morast! Prostovoljna prodaja.

Zarad pomanjkanja delavnih moči proda se neka blizo mesta ležeča, jako rodovitna lepa parcela močvirja (morasta). Pogoji so jako ugodni. Kupci naj se oglašé pri opravištvu „Ljudskega Glasu.“

„THE GRESHAM“ zavarovalni zavod za življenje

v Londonu.

Ravnateljstvo za Avstrijo:
Dunaj, Gizele cesta št. 1, v lastnoj
hiši zavarovalnice.

Ravnateljstvo za Ogersko:
Budimpešt, Fran Jožefov trg št. 5, 6,
v lastnoj hiši zavarovalnice.

Imetje zavarovalnice	Frankov	83 780 016 90
Letni dohodki gledé zavarovalnine in obresti z dné 30. junija 1883	„	16 602 367 70
Izplačalo se je dotičnim zavarovancem od prvega delovanja zavoda (1848)	„	139 950 000 —
več ko	„	65 726 175 —
V zadnjih dvanajstih mesecih oglasilo se je novih družtvenikov za	„	1 260 777 854 55
Skupni znesek vseh od začetka društva vloženih zavarovalnih oglasil	„	

Pravila se dobijo in natančneje poizvé pri

glavnem zastopu v Ljubljani:

Tržaška cesta št. 3 v drugem nadstropji

pri

Valentinu Zeschko.

Podpisani usoja si naznaniti, da je zalogo bruselskih klobukov in drugih stvari od gospoda **A. Pribošiča** prevzel ter priporoča p. n. občinstvu

vsakovrstne klobuke za gospode

posebno pa

suknene klobuke (Lodenhütte) v raznih barvah, kakor svetlo-ali temnorjave, svetlo-ali temnosive, svetlo-ali temnozeleno i. t. d., po 2 glđ. 20 kr.;
trde klobuke, najnovejši izdelek, rjave ali črne, dobro blago, po 1 glđ. 80 kr., najboljši po 2 glđ. 20 kr.;
svilnate cilindre, najfinejša roba in najboljši izdelek, po 4 glđ. 50 kr.;
klobuke za dečke po 1 glđ. do 1 glđ. 50 kr.;

dalje

srajce za gospode, spodnje hlače, vratnike, kravate
i. t. d., i. t. d.

Odličnim spoštovanjem

Ivan Soklič

v Ljubljani, Gledališke ulice št. 6.

C. kr.

privilegij za zboljšanje šivalnih strojev.

Ivan Jax

Ljubljana, Marije Terezije cesta, hotel „Evropa“.

Zaloga

raznovrstnih šivalnih strojev

za rodovine in rokodelce, za rabo vsakršnemu potrebnemu šivanju. Izdelovalnica strojevih stopal in posameznih delov. — Zaloga šivank, ovirna in olja. — Vsak pošten trgovec, šivilja in privatna oseba dobi proti prav malej doplači na mesečne obroke v znesku 5 glđ. njegovim zahtevam primeren šivalni stroj; poroštvo dajem na pet let in zastoj poučujem. Tudi pri meni ne kupljene šivalne stroje popravljam.

Brez te **varstvene znamke**, postavno zavarovane, ima se to zdravilo po dr. Maliču smatrati kot **ponarejeno**.

Cvet zoper trganje

po dr. Maliču

je odločno najboljšo zdravilo zoper **protin** ter **revmatizem, trganje po udih, bolečine v križi ter živcih, oteklino, otrpnele ude in kite** itd., malo časa, če se rabi, pa mine po polnem trganju, kar dokazuje obilno zahval. Zahteva naj se samo „**ovetu zoper trganje po dr. Maliču**“ s zraven stoječim znamenjem; 1 steklenica 50 kr.

Zahvala.

Gospodu **pl. Trnkóczy-ju**, lekarju v Ljubljani.

Moja mati so na **protinskej bolezni** na nogi silno trpeli in razna domača zdravila brezuspešno rabili. Ko je pa bolezen čedalje hujša prihajala in uže več dnaj niso mogli stopiti na nogo, spomnim se na Vaš **dr. Maličev protinski cvet po 50 kr.** ter si ga nemudoma naročim. In res imel je **čudovit uspeh**, da so se po kratkej rabi **oprostili mučnih bolečin**. S popolnim prepričanjem **priznavam torej dr. Maličev protinski cvet kot izvrstno zdravilo** in ga vsakemu bolniku v jednakej bolezni **priporočam**. Vašej blagorodnosti pa izrekam **najprisrčnejšo zahvalo**, z vsem spoštovanjem udani

Fran Jug, posestnik v Šmarji p. Celji.

Planinski zeliščni sirup kranjski,

izboren zoper kašelj, hripavost, vratoból, prsne in pljučne bolečine 1 steklenica 56 kr. Koristnejši nego vsi v trgovini se nahajajoči soki in siropi.

Pomuhljevo (Dorsch)

jetrno **olje,**

najboljše vrste, izborno zoper **bramore, pljučnico, kožne izpustke** in bezgavne oteklino. 1 steklenica 60 kr.

Anaterinska ustna voda,

najboljše za ohranjenje zob ter zobnega mesa in takoj odpravi smradljivo sapo iz ust. 1 steklenica 40 kr.

Kri čistilne kroglice, c. kr. priv.,

ne smeje bi se v nijednem gospodinjstvu pogrešati in so se uže tisučkrat sijajno osvedočile pri zabasanju človeškega telesa, glavobólu, otrpnenih udih, skazenem želodcu, jetrnih in obistnih boleznih, v skatuljah à 21 kr.; jeden zavoj s 6. skatuljami 1 gold. 5 kr. Razpošilja se le jeden zavoj.

Naročila iz dežele izvrše se takoj v lekarni pri „Samorogu“

Jul. pl. TRNKOCZY-ja na Mestnem trgu v Ljubljani.